

V okamihu maximálnej mozgovej excitácie dosiahli spoločný orgazmus. Ona zakňučala hlasom umierajúcej koristi, on lačne zavrčal ako predátor boriaci tesáky do čerstvého mäsa. Celá postel' vŕzgala, škripala a otriasala sa, pobúrení susedia búchali na stenu.

V tej chvíli sa doslova stratili jeden v druhom, už nerozlišovali JA a TY, pretože nič také neexistovalo, tak isto ako neexistovalo žiadne predtým a ani potom. Na svete bolo iba MŤ a TERAZ. Bol to krásny, dokonalo celistvý pocit.

Táto novovzniknutá bytosť, všezahŕňajúce ONO, si vychutnávalo rozbúrené vlny orgazmu, divoké a prudké, že otriasali jeho existenciou od základov. Postel' sa zlomila a rachla o zem, zo steny padali kusy omietky. Susedia prestali búchať a evakovali budovu.

Po objektívne krátkom, ale relatívne dlhom čase, sa príznaky zemetrasenia pozvoľna začali zmierňovať. Ono sa opäť bolestne roztrhlo na jeho a ju, dve stratené duše, ktoré umreli, znovu sa narodili a iba neochotne nachádzali cestu späť do svojich zúfalo nedokonalých tiel. Posledný slasťný krč sa vytratil do stratena, prepletené vlhké telá sa odlepili a každý sa zvalil na svoju stranu posteľe.

Chvíľu si mlčky vychutnávali ľahkú blaženosť postkoitálneho stavu. Potom...

Ona otvorila oči.

On otvoril oči.

„Čo to má znamenať!?“ vykrikla zdesením pri pohľade na vlastnú tvár, spočívajúcu vedľa nej na vankúši.

„A kurva!“ ušlo mu, keď si chcel poškrabkať vajcia a zistil, že žiadne nemá.

Vyjavene pozreli jeden na druhého a vzájomne si z tvári vyčítali zdesenie. On na jeho a ona na jej. Ako v zrkadle, ibaže bez zrkadla. Pretože on bol teraz ona a ona bola on.

„Čo sa to deje?“ začala fikať. Mužné rysy sa poskladali do plačlivého úškl'abku, po brade so strniskom tiekli krokodílie slzy.

„Prestaň!“ štekol na ňu o dve oktávy vyšším hlasom, na aký bol zvyknutý. „Vyriešime to.“

„Ale ako? Musíme sa so všetkým priznať. To bude trapas. Bueeee...“

Vstal, vyšiel zo spálne a zúrivo začal pochodovať po byte hore-dole. Zrazu v zrkadle kúti-
kom oka zahliadol svoj odraz. Zastavil sa. Hľadel na figúru plnú kriviek, pot'ažkal v rukách prsníky a stisol bradavky. Fascinujúce. Nechtiac zjojkol a zachechtal sa. Rukami si prešiel po bruchu a bokoch. Rukou si zašmátral v rozkroku a sledoval, čo to s ním urobí.

Zrazu sa vedľa neho zjavila Vera a plesla ho po onej hanbatej ruke. „To ti kto dovolil, há?!“

„Čo blbneš?“ zahundral.

„Ja že čo blbnem?! Sme zaseknutý každý v inom tele a tebe nenapadne nič lepšie ako ma... teda sa... ošahávať!“

„Neboj sa,“ tíšil ju. „V pondelok prinesiem z práce ďalšie tabletky a dáme sa do poriadku.“

„Prinesieš? Ty?“ pozrela naňho so zdvihnutým obočím.

„No vlastne, máš pravdu... budeš to musieť urobiť ty. Ale klúd, je to jednoduché, všetko ti vysvetlím. Hovoril som ti, že sú tam všetci na hlavu, určite si poradíš.“

Vera neodpovedala, zúrivo sa naťahovala s gaťkami až pokým sa neozval zvuk trhanej látky.

„Tu máš,“ podával jej slipy. „Tyrannosaurus rex potrebuje trochu väčšiu búdičku, ako tá tvoja cica.“

ΨΨΨ

Víkend strávili vo dvojici. Vera nechcela nechať Michala so svojim telom bez dozoru. Stále robil nejaké... pokusy. Vyskakoval na mieste pred zrkadlom, nahý, a snažil sa jazykom dočiahnuť na isté voľne nadskakujúce časti. Neustále pil hektolitre vody, pretože ho fascinovalo ženské vylučovanie. Skúšal sa naučiť kráčať na ihličkách, stihol si už pri tom rozbiť hlavu a vyvrtnúť členok.

Naproti tomu, Veru mužské telo neskutočne štvalo. Pokožka bola na dotyk drsná, svaly pod ňou tvrdé, a tie chlpy! Všade samé chlpy! Skúšala

sa oholiť, ale dostala sa len do pol hrude, keď ju v kúpeľni vymákol Michal a hystericky na ňu navrieskal. Vraj z neho robí teploša. Debil! Hádka skončila tresnutím spáľňových dverí, ktoré vyleteli z pántov. Vera trošičku neodhadla silu Michalových paží, a tak sa zase k slovu hlásili susedia.

Sedela na posteli a potichu vzlykala. Keď sa dosýta vyplakala, s pocitom prázdnoty odovzdane hľadela na tú čudnú zvráštenú vec, ktorá sa krčila na peľasti medzi dvoma chlpatými stehnami. Pripomínalo jej to nejaké malé zvieratko, také vráskavé, že nevidno ani oči ani hlavu, len samé vrásky a záhyby kože, v ktorých sa krčí niečo mrňavé a úbohé. Veľmi staré unavené zvieratko, ktoré treba zbaviť utrpenia. Opatrne, aby to nezobudila, vytiahla z nočného stolíka manikúrové nožničky. Hrotom sa priblížila k zvieratku, chvíľu strávila tipovaním vhodného miesta, a zlomyselne doň šťuchla, silnejšie, ako mala v úmysle. S hlasným zjajknutím vyskočila a zvieratko ukrývala do dlaní. Už mu nebude robiť zle!

V tom začula, ako Michal otvára vchodové dvere. Okamžite vyštartovala zo spálne. „Kam si myslíš, že ideš?“ vyštekla.

„Do obchodu predsa. Došla nám Popradská káva. A pivo,“ nechápavo sa bránil.

„Ale takto?“ ukázala na jeho outfit.

„Bóže, čo sa ti nepáči, normálne oblečko. Bývalka si tu pár vecí zabudla.“

Michal si navliekol superkrátku minisukňu s rozparkom a vrchný diel z bikín, ktoré tvorili len tenučké šnúrky a dva polopriesvitné trojuholničky látky. A samozrejme lodičky na opätku, Michalov nový, sľubne sa rozvíjajúci fetiš.

Vera si s drobnou úľavou všimla, že aspoň na mejkap sa vykašľal, ale hneď znova spozorovala. „A kde máš nohavičky?“ zasyčala.

Susedka, najväčšia domová klebetnica, zvedavo pootvorila dvere oproti.

„Pfr! Somariny! Keby si vedela, ako príjemne to podfukuje, ani ty by si ich viac nenosila. Nikto si nič nevšímne.“

„Ja som si to všimla! Takto nemôžeš ísť von,“ trvala na svojom Vera.

„No určite, ešte mi budeš rozkazovať!“ Michal sa vyprsnil a cítil sa ako stelesnený ľadoborec. Prasklo mu pri tom jedno ramienko a oslobodená bradavka urobila Kuk! na vyjavenú susedku.

„Padaj dnu!“ zvrieskla rozzúrená Vera, drsne schmatla Michala za lakeť a mykla ním, že preletel chodbou až do kuchyne.

Ozval sa zvuk rozbíjaného riadu. Vera susedke venovala zničujúci pohľad a tresla dverami rovno pred jej všetečným nosom.

„Čo si sa zbláznila?“ Michal sa zbieral zo zeme a viac ho šokoval pocit vlastnej bezbrannosti, ako Verin výbuch.

Vera na Michala neveriacky hľadela a potom sa jej oči zaplnili slzami. „Och, ja som nechcela! Prepáč mi to prosím láska,“ vrhla sa mu na pomoc. „Si v poriadku? Neublížil si si?“

Rozparok na sukni sa roztrhal až k pásu a jeden opäťok bol zlomený, ale čo tam po tom.

„Ale hej... všetko oukej,“ mrmlal Michal, ešte stále trochu roztrasene. „Vieš čo, nechajme to. Urobme si nejaké cvrčkové placky s medom, dobre? A možno sa to do pondelka samé vráti späť a všetko bude fajn, ktovie.“

Vera nešťastne prikývla, hoci tomu sama neverila.

Nakoniec ten víkend predsa len nejako prežili bez ujmy na zdraví, teda aspoň tom fyzickom. Michal sa sťažoval na dlhé vlasy, ktoré mu stále liezli do očí, nosa a úst, až kým mu ich Vera nestiahla do konského chvosta. Trošku si pri tom úkone pokvíkal od bolesti a bolo. Vera na oplátku občas zašomrala niečo o Michalových mimoriadne smradľavých prdoch, ale s tým sa nedalo nič moc robiť.

ΨΨΨ

V pondelok bola Vera stále v Michalovom tele a Michal vo Verinom.

Ráno teda Vera Michalovi ešte naposledy odrecitovala podrobné inštrukcie ohľadom univerzity. UEU bola postavená ako bludisko, no okrem cesty sa musela nabíŕať aj tváre, mená a tituly takmer všetkých zamestnancov. Všetky údaje našli na FAIRNETOVÝCH stránkach UEU. Bolo kľúčové, aby bez zaváhania vedela, koho pozdraviť a koho nie. Nedajboh, že by sa splietla a oslovila docenta „pán doktor“, v tom prípade hrozilo vypuknutie konfliktu veľkosti tretej svetovej. Každý jeden vážený akademik totiž na svojom titule visí ako dojča na cecku.

„A čo tam vlastne robíš?“ snažila sa vyzvedieť Vera, pretože toto jej nešlo do hlavy.

„Ale... nejaké výskumy, s tým sa netráp. To je na teba príliš zložitý, pusa. Keby si sa dostala do úzkych, povedz, že si ťa súrne vyžiadal dekan a hneď ti pôjdu z cesty, akoby si mala mor. Bohdan Vznětlivý je totiž príšerný zúrivec.“

„A keď na mňa bude niečo skúšať dekan Vznětlivý?“

„Tak potom... Ach, už viem! Povedz, že zase padol ten predpotopný MUSH[®]OOM, čo tam stále majú, a musíš to urgentne riešiť. To zas dokonale odpudí dekana Vznětlivého. Ak by aj v reálnom čase žiadny prúser nebol, stopercentne sa nejaký

objaví v blízkej budúcnosti a ja budem krytý.
Tak, zlom väz!“

ΨΨΨ

„Mám to!“ vyhrkla Vera o niekoľko hodín neskôr, len čo sa vrátila k Michalovi do bytu.

„Ako bolo v práci, miláčik?“ ozvalo sa z kúpeľne, kde si Michal užíval vaňu plnú peny, v ktorej plávali rôzne masážne pomôcky. Odkedy Vera ráno odišla, bol ako na ihlách a potreboval sa upokojiť. Fungovalo to, no zároveň mu v hlave hľadala neodbytná myšlienka: Prečo zvolil práve tento spôsob relaxácie? Prečo sa radšej normálne neožral ako prasa? Poznal aj odpoveď: chýbala mu jeho maskulinita, a najviac zo všetkého mu chýbal Tyrannosaurus rex. Cítil sa bez neho ako mrzák.

„Bolo to tesné. Vieš o tom, že celý projekt rušia? Jeden z tvojich kolegov si pri testovaní trochu uletel. Myslím, doktor Krása? Jeho psyché poletovalo po celej UEU a doktorandi ho naháňali s telom na nosítkach pol dňa, kým sa mu neuráčilo doň vletieť. No, celá univerzita bola na nohách a riešila to aj polícia so SHERLOCKOM. To je nejaký ich software a jeho výsledky sú úplne neuveriteľné! Za podozrenie z terorizmu zatkli polovicu univerzity. Kto by to bol povedal! Našťastie zatkli aj prodekanu Modráčka. Mal si pravdu, fliaštička s *Tyagrou* bola presne tam, ako si opísal. Len čo som vypadla,

prehľadala to tam polícia a zvyšok skonfiškovala. Tu sú posledné dve tablety.“

Vera, ktorej v krvi ešte stále koloval zvyškový adrenalín, bola od vzrušenia celá bez seba. „Mimochodom, neviem, prečo po mne profesor Pata požadoval, aby som mu ako nejaký pako zariadila vynesenie smetného koša a povysávanie pod písacím strojom... To by si si nemal nechať, miláčik, nech si ten svoj svinčík upratuje pekne sám, čo si ty nejaká blbá upratovačka?“ rozčuľovala sa Vera a divoko pri tom gestikulovala rukami.

Michal viditeľne zbledol a krotko sa spýtal: „Ale... nepovedala si to nahlas, však, drahá?“

„Jasné, že hej. To si mal vidieť! Tak som mu vyhubovala, že sa zbehla celá katedra. Nesmieš so sebou nechať takto zametať, mucko, robíš tam dôležitú výskumnú činnosť. Ved' ty si tam prakticky jediný, čo mu to naozaj myslíš!“

Michal si zaboril hlavu do dlaní a potlačil zavytie, ktoré sa mu dralo z hrdla. Na UEU pracoval ako PRACOVNÝ ANALYTIK KOMBINOVANÉHO ODPADU, čiže mal dohliadať a robiť servis novozavedeným upratovacím robotom. V praxi to však znamenalo, že chodil všade za roboupratovačkami ako taký PAKO a ručne po nich upratoval svinčík, ktorý roboti pri upratovaní narobili... Občas mu v hlave skrsla kacírka myšlienka, že jednoduchšie by bolo, keby všetko upratol sám, ale potom si s hrdosťou

pripomenul svoj novozískaný pracovný titul a nechal to tak. Je predsa PAKO!

„Neboj sa, zvládla som to a o chvíľu už budeme v poriadku,“ utešovala ho.

„Nó. Áno... Si trieda, miláčik. Podaj mi osušku, díky.“

Prípravy na romantický večer započali. Vera sa osprchovala, oholila si strnisko a chvíľu dumala, čo robiť s tými na všetky strany odstávajúcimi chlpmi na prirodzení. Napokon ich vyfénovala, začesala hrebienkom a manikúrkami trošku pristihla končeky.

Keď vošla do spálne, všetko už bolo nachystané. Sviečky, vychladené šampanské na stolíku, rovnako ako naposledy. Ľahla si vedľa tela, ktoré jej tak strašne chýbalo.

„Dobre. Teraz si to zopakujeme s tým rozdielom, že tentokrát si budeme dávať viac pozor, kam sa vraciame. Okej?“

„Okej.“

Tyjagru zapili šampanským, až do dna. Snažili sa o rovnaký postup ako naposledy, hoci, s telami naopak to nešlo rýchlo ani jednoducho. Vlastne to išlo úplne katastrofálne.

„Proste zavri oči a nemysli,“ radil Michal.

Tyjagra už účinkovala, ale ich spoločné pocity so sexom a vzrušením nemali nič spoločné.